

ด่วนที่สุด

ที่ พม ๐๕๐๕/๕๐๖



กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

เลขที่ ๑๐๓๔ ถนนกรุงเกษม แขวงมหานาค

เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

๑๔ มกราคม ๒๕๖๒

เรื่อง รายงานตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐
ประจำปี ๒๕๖๐

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือรองนายกรัฐมนตรีเห็นชอบให้เสนอคณะรัฐมนตรี

๒. รายงานตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี ๒๕๖๐

ด้วยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ขอเสนอเรื่อง รายงานตามมาตรา ๑๗
แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี ๒๕๖๐ มาเพื่อ
คณะรัฐมนตรีทราบ โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่อง
และการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑) รวมทั้งเป็นไปตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ)
กำกับการบริหารราชการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าว
เสนอคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เรื่องเดิม

ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปีแสดง
จำนวนคดีการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ และ
จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และ
จำนวนการยอมความ และรายงานต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อทราบปีละครั้ง

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง
ในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงาน
ดังกล่าวข้างต้น

/๓. ความเร่งด่วน...

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รหัสเรื่อง : ส30315 *มท*
รับที่ : ๘๘๘2/๖2 *๘-๒ ก.*
วันที่ : 16 ม.ค. 62 เวลา : 15:15

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

เป็นกรณีที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย จึงเห็นสมควร “รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี ๒๕๖๐” ต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา ภายในเดือนมกราคม ๒๕๖๒

๔.สาระสำคัญ ข้อเท็จจริง และข้อกฎหมาย

๔.๑ รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี ๒๕๖๐ ๒๕๖๐ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ สรุปได้ดังนี้

๔.๑.๑ ส่วนที่ ๑ ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ในปี ๒๕๖๐ ที่รวบรวมจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ๑) ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ๒) สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร ๓) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ๔) ศูนย์พึ่งได้โรงพยาบาลตำรวจ ๕) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม ๑๓๐๐ ๖) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน ๗) งานสังคมสงเคราะห์ โรงพยาบาลรามาธิบดี ๘) สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย ๙) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ๑๐) มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล ๑๑) ศูนย์บริการปรึกษา สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ๑๒) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์ฯ ๑๓) มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์) ๑๔) มูลนิธิเพื่อนหญิง ๑๕) มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก ๑๖) มูลนิธิศุภนิมิต ๑๗) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ทั้งนี้ข้อมูลที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ใช้อ้างอิงในการดำเนินงาน มาจาก ๒ หน่วยงาน ได้แก่

๑) ข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุข มีผู้ถูกกระทำ ความรุนแรง เข้ารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้ในโรงพยาบาล จำนวน ๖๒๒ แห่ง จำนวนทั้งสิ้น ๒๑,๒๑๘ ราย ในจำนวนผู้เข้ารับบริการทั้งหมด ผู้ที่ถูกกระทำ ความรุนแรงมากที่สุด เป็นเพศหญิง จำนวน ๑๙,๙๑๐ ราย รองลงมาเป็นเพศชายจำนวน ๑,๓๐๑ ราย และเพศทางเลือก จำนวน ๗ ราย เฉลี่ยผู้ถูกกระทำ ความรุนแรง ๕๘ ราย/วัน ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงจากหน่วยงานอื่น ๆ เช่น ข้อมูลจากสำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร มีผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวนรวม ๑,๓๔๒ ราย อันดับแรก ได้แก่ เพศหญิงในช่วงอายุระหว่าง ๑๘ – ๓๐ ปี จำนวน ๔๖๗ ราย รองลงมา คือ เพศหญิงในช่วงอายุระหว่าง ๓๑ – ๔๐ ปี จำนวน ๒๕๔ ราย และเพศหญิงในช่วงอายุระหว่าง ๕ ปี - ต่ำกว่า ๑๘ ปี จำนวน ๑๙๗ ราย ของจำนวนผู้ถูกกระทำ ความรุนแรงทั้งหมด

๒) ข้อมูลของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติฯ โดยจำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำ และผู้ถูกกระทำ ช่วงอายุ ประเภท สาเหตุ และสถานที่เกิดเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่บันทึกในปี ๒๕๖๐ มีจำนวนทั้งสิ้น ๑,๒๐๐ ราย ซึ่งจังหวัดที่มีการบันทึกในระบบมากที่สุด ๕ จังหวัดแรก ได้แก่ กาญจนบุรี ราชบุรี เชียงราย สุโขทัย และแพร่ ทั้งนี้

/จังหวัดที่มี...

จังหวัดที่มีการรายงานจำนวนรายกรณีเข้ามามาก เนื่องจากในจังหวัดมีทีมสหวิชาชีพที่เข้มแข็งหรือมีเครือข่ายที่ร่วมให้การช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง บางจังหวัดมีการรายงานข้อมูลน้อย เนื่องจากมีเหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นเป็นจำนวนน้อย หรือมีเหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก แต่ไม่มีการรายงานเข้าสู่ระบบ

๔.๑.๒ ส่วนที่ ๒ ข้อมูลความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้แก่ จำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ โดยเป็นข้อมูลที่รวบรวมจากหน่วยงานและแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

๑) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง ๓ หน่วยงาน ได้แก่ (๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่มีจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ในปี ๒๕๖๐ จำนวนทั้งสิ้น ๒๘๙ คดี โดยแบ่งเป็นการร้องทุกข์ จำนวน ๒๒๙ คดี และไม่ร้องทุกข์ จำนวน ๖๐ คดี มีการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวน ๑๗ คำสั่ง โดยมีการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการ/วิธีการบรรเทาทุกข์ จำนวน ๑ คำสั่ง และการยอมความขึ้นสอบสวน จำนวน ๔๔ คำสั่ง (๒) สำนักงานอัยการสูงสุด มีคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ มีจำนวนรวม ๑๗๐ คดี ในจำนวนดังกล่าวเป็นคดีที่อัยการสั่งฟ้องต่อศาล ๑๕๑ คดี สั่งไม่ฟ้อง ๓ คดี ส่วนคดีที่อัยการสั่งยุติคดีหรือยอมความ จำนวน ๑๖ คดี และคดีที่เข้าสู่ชั้นศาล ๒๔ คดี แยกเป็นใช้มาตรการตามมาตรา ๑๐ จำนวน ๑๖ คดี และยอมความ จำนวน ๘ คดี และ (๓) สำนักงานศาลยุติธรรมมีข้อมูลคดีฟ้องต่อศาลโดยตรง จำนวน ๕๐ คดี

๒) ข้อมูลคดีตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th บันทึกในปี ๒๕๖๐ ที่แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวทั้งที่เป็นคดีและที่ไม่เป็นคดี รวมถึงจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติฯ โดยจำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ช่วงอายุ ประเภท สาเหตุ และสถานที่เกิดเหตุการณ์ เหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว มีจำนวนเหตุการณ์ทั้งสิ้น ๑,๒๐๐ เหตุการณ์ เป็นคดี จำนวน ๒๘๙ เหตุการณ์ และไม่เป็นคดี จำนวน ๙๑๑ เหตุการณ์

๓) ข้อมูลตามบันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือแบบ คร.๖ ซึ่งบันทึกช่วงเดือนมกราคม - ธันวาคม ๒๕๖๐ มีการให้ความช่วยเหลือจำนวนทั้งสิ้น ๑,๘๖๑ ความช่วยเหลือ ในจำนวนนี้ จัดให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเข้ารับคำปรึกษาจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์มากที่สุด คือ จำนวน ๕๔๔ ราย รองลงมาคือสอบถามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว/ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว บุคคลอื่นที่อยู่ในสถานที่เกี่ยวกับการกระทำที่ได้รับแจ้ง จำนวน ๔๘๑ ราย และการให้ความช่วยเหลือด้านอื่น ๆ จำนวน ๓๐๑ ราย เช่น การไกล่เกลี่ยทำบันทึกข้อตกลงระหว่างทั้งสองฝ่าย ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือ/ดำเนินการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ครอบครัว และให้คำแนะนำเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ รวมทั้งจัดให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวดำเนินการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ จำนวน ๒๕๐ ราย

๔.๑.๓ ส่วนที่ ๓ บทวิเคราะห์สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว และข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ในปี ๒๕๖๑ สำหรับข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ได้แก่ การสร้างความตระหนักรู้ให้ทุกคนในสังคมให้ความสำคัญและมีส่วนร่วมในการยุติความรุนแรงในครอบครัว โดยไม่นิ่งเฉย ไม่ยอมรับ และไม่กระทำความรุนแรงในทุกรูปแบบ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพครอบครัว การพัฒนากลไกมาตรการกฎหมายการส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายการทำงาน และการพัฒนากระบวนการสื่อสารที่สร้างสรรค์เพื่อลดความรุนแรง ซึ่งข้อเสนอจากมาตรการดังกล่าวข้างต้น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวจะได้ดำเนินการสร้างภูมิคุ้มกันครอบครัวจากความรุนแรงโดยการสร้างความตระหนัก เข้าใจ เข้าถึงสิทธิของประชาชน การรณรงค์ปรับเจตคติของคนในสังคมและบุคคลในครอบครัว ตลอดจนสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนและท้องถิ่น ให้ดำเนินการคุ้มครองช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งได้ดำเนินการ ทั้งการเสริมสร้างศักยภาพกลไกตามกฎหมาย และการเสริมพลังเครือข่ายเพื่อให้ความช่วยเหลือ และเสริมสร้างให้ครอบครัวเข้มแข็งและพึ่งตนเองได้

๔.๒ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ยังคงทำหน้าที่รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาต่อไป”

๕. ข้อเสนอของส่วนราชการ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์พิจารณาแล้ว เห็นสมควรนำเสนอรายงานตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี ๒๕๖๐ ต่อคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ภายหลังคณะรัฐมนตรีได้รับทราบรายงานแล้วขอได้โปรดเสนอรายงานดังกล่าวต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พลเอก



(อนันตพร กาญจนรัตน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

โทร./โทรสาร ๐ ๒๖๔๒ ๗๗๕๐

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Protectfamily.dv@dwf.go.th